

når der er alle mulige spekulationer om, hvorvidt det bliver til noget – vi havde aldrig nogen sinde fra Det Konservative Folkepartis vedkommende indgået en aftale, hvis der ikke var givet en nagelfast garanti for, at der ville komme et opera- og musikhus. Det har forligspartierne givet hinanden håndslag på. Man kan jo også høre fra de af forligspartierne, der har været oppe og sige noget nu her, at det selvfølgelig bliver til noget.

Men i den her verden handler det jo også om at være realistisk, også om at være ærlig. Vi har jo ikke den nødvendige kundskab og de nødvendige forudsætninger for i morgen at bygge et opera- og musikhus. Vi skal vide, hvad vi skal proppe ind i det opera- og musikhus. Vi skal finde ud af, hvad det skal være for en størrelse. Vi kan jo se, at Utzon har lavet noget fremragende i Sydney, vi kan se, at i alle andre storbyer, vi kommer til, har man nogle operahuse, som virker som magneter, som flagstænger, som vinduesposter for kulturlivet i de pågældende lande. Det er også det, vi vil i Danmark og i hovedstaden med et nyt opera- og musikhus, men vi skal lige blive enige om, hvad det er, vi vil have i det, så derfor kan vi ikke bare gå ud og bygge det i morgen.

Vi er jo blevet enige om i forligsteksten at nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg. Mit råd til kulturministeren skal være, at det bliver færdigt meget hurtigt – det er jeg sikker på at kulturministeren også har en vilje til – så vi nu ved, hvad det er, vi taler om. Det udvalg bliver forhåbentlig færdigt engang i det sene efterår, og så kan vi komme videre med diskussionerne med de partier, som er interesseret i at komme videre med denne her aftale.

Vi har også hele tiden sagt, at vi ikke er blege for at bruge penge på kultur i Det Konservative Folkeparti, og Det Konservative Folkeparti mener, at Det Kongelige Teater er en meget, meget vigtig grundsten i hele det danske kulturliv. Derfor er vi altså gået ind og har lavet den her aftale, som jeg ikke vil lægge skjul på ikke var den optimale for os, men vi stod alene med nogle af de her ønsker, og forhandlingerne var meget seje, meget lange, men det lykkedes i en fantastisk god tone og god stemning. Det vil jeg godt komplimentere også de øvrige partier for. Vi har fået en retfærdig og en langtidsholdbar løsning for både kunstnere og publikum.

Den 4-årige aftale betyder jo så, at der skal bygges et nyt skuespilhus i Adelgade, hvor Turbinehallerne ligger i dag. Der er mange, in-

klusive mig selv, der tidligere har udtrykt bekymring for, om det nu også er den ideelle placering. Jeg vil da gerne også på Det Konservative Folkepartis vegne medgive, at det måske ikke umiddelbart er det perfekte sted at bygge, men politik er nu engang det muliges kunst. Hvis vi vil løfte Det Kongelige Teater, hvis vi vil have en luftbar scene, hvis vi vil have et opera- og musikhus, så er det løsningen.

Vi ville hellere have, at alt var samlet omkring Kongens Nytorv, eksempelvis Hirschsprung, men det var der jo så mange andre forhold, der var imod, så derfor accepterede vi løsningen og den aftale, det kompromis, der nu er lavet.

Det kan være svært at forestille sig det, men jeg tror egentlig, at når vi får revet nogle bygninger ned, kan der rent faktisk skabes plads til en ny bygning, og det er lige præcis, hvad der nu kommer til at ske. Der skal langt om længe bygges. Jeg tror også, at det kan blive et flot sted. Det siger den omvendte søn her, som har været meget kritisk over for det. Jeg tror godt, vi kan finde ud af at lave noget fornuftigt i forbindelse med Turbinehallerne.

Hvad er udgangspunktet så her? Jamen udgangspunktet har jo ikke været, at der har været nogle kunstarter, nogle grupper, som har beklaget sig – dem skal man selvfølgelig lytte til, både skuespil, opera, ballet og kapel – vores udgangspunkt som politikere må jo altid være publikum.

Hvad har publikum brug for? Ja, vi ved jo godt, at publikum ikke bryder sig om at sidde på f.eks. stolene i Stærekassen. Det er jo også det, der har været hele forudsætningen for, at vi må tage denne her diskussion igen. Vi ved også godt, at publikum er meget begejstret for opera. Hvis man ser belægningsprocenterne for de forskellige kunstarter, ligger operaprocenterne på over 90, på de andre skuespil nede på nogle og tres procent og på balletten midt imellem.

Så vores prioritet nummer ét har altså for publikums skyld, for Danmarks skyld været at gøre noget for operaen, og det mener vi altså at der med denne her aftale er skabt mulighed for. Vi mener, at det absolut er et gennembrud for den tanke, som man har diskuteret så mange år i Danmark, altså et opera- og musikhus.

Hvorfor har vi ikke haft sådan et? Hvorfor har vi haft de små armbevægelser? Hvorfor har vi ikke haft de store ambitioner? Hvorfor har vi ikke kunnet løfte kulturen og visionerne op på et højere plan? Jamen det har vi fået gjort nu,